

Není to tak dávno, kdy poslední den roku 2007 létaly zátky ze šampaňského na náměstí Zachariáše z Hradce na náměstí v Telči. 25. července 2008 ale začal 26. ročník letního festivalu [Prázdniny v Telči](#). Krom nádherné kulisy města, jednoho z nejhezčích na světě, je podle mého soudu tento festival i nejdelší v sérii letních open air festivalů. Do Telče se nejedí jen za hudebními zážitky, ale i za setkáními s lidmi, které člověk půl roku neviděl.

Každý ročník festivalu má určité dramaturgické motto. Už jsem viděl pohádkový vět, Afriku i židovskou kulturu. Letos otec zakladatel Milan Medvěd Kolář se svými třemi šikovnými syny a se štábem mladých spolupracovníků volil téma Romeo a Julie ve Veroně. Diváci byli proto u vchodu do zámku rozdělení páskami na Monteky a Kapulety. Příznivci Romea měli pásy červené, členové rodu Julie pásy bílé. Před zahájením prvního hudebního večera na zámku organizoval Matěj Kolář v renesančním kostýmu souboj Monteků a Kapuletů. Nebyli však mrtví, ani ranění, a nezněly rány mečem. Na červeném a bílém plastovém kbelíku se utkaly oba rody v souboji na smetáky a poražení padali z kbelíků k zemi bez větší újmy na zdraví. Poté mezi členy obou rodů létaly i papírové koule.

Festival zahájil majitel zámku, samotný Zachariáš z Hradce. Vedle něj stáli i současní "vládci" města, zámku a kraje, pan starosta Roman Fabeš, kastelán Míla Norek a hejtman Kraje Vysočina Miloš Vystrčil. Tvář pana hejtmána mě doprovázela na billboardech cestou přes Pelhřimov a Novou Cerekev. Milan Medvěd Kolář pak zamával vlajkou festivalu a 26. ročník byl zahájen.

Druhý večer Prázdnin v Telči na zámku

foto: Franta Bureš ©

Jako první vystoupila acapellová čtveřice **Exfanta** z Kaplice. Čtveřici tvoří sopranistka Jana Perníková, budoucí paní učitelka, altistka Lenka Menšíková, v současnosti mladá maminka, tenorista Roman Muška, studující, a barytonista Josef Menšík a pan učitel z Trhových Svin. Uvedená čtveřice vznikla v roce 1993. Ten večer zpívala Exfanta v renesančních kostýmech

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Úterý, 05 Srpen 2008 04:00

renesanční repertoár. Zpívá jim to náramně a myslím, že většina z nás poprvé slyšela původní verze skladeb, známých v české verzi z repertoáru Spirituál kvintetu. Bohužel odpolední krátký liják nebyl prvním a posledním deštěm toho dne. Exfanta krytá střechou však v pohodě dozpívala a do přídávku byla zařazena i malířská soutěž v portrétování Giocondy představované jednou z půvabných pořadatelek. Velmi profesionální Exfantu pokládám za ozdobu každého festivalu.

Kapelu **Sergent Pepere** jsem v Telči viděl již předloni. Kapela má sídlo v Rennes, hlavním městě Bretaně. S bretaňskou keltskou hudbou však nemají "seržanti" nic společného. Kapelu tvoří Stephane Bobinet, percusista s přezdívkou Velký Safír, Eric Leguichard, hráč na spoustu saxofonů, Alain Philippe - bicí, Matthie Letournel - tuba, Dany Fournier alias Nestor Pizzalo - akordeon a Chant Erwan Thobie - trombon. Kapela byla založena v roce 1998 a její styl lze jen stěží charakterizovat, stejně jako kostýmy jednotlivých členů, kde se mísí frygická čapka s kostýmem řeckého bojovníka proti Turkům. Především je to velmi dobře a s nasazením hraná muzika s prvky balkánské dechovky, stejně tak s ozvěnami trubky v Paříži žijícího Milese Davise. Krom hraní, které znělo v řadě zemí Evropy, sází kapela i na show, jemuž vévodí akordeonista Nestor s "*uhraňčivým pohledem a vibracemi*". Vtip s telepatickým výběrem krásné divačky s francouzsky galantní poznámkou v roztomilé češtině, že máme v Čechách nejkrásnější dívky, a následným tancem s akordeonem na zádech, to byla pro diváky jedna velká pohoda. "Seržanti Pepři" jsou na otevření festivalu dramaturgicky velmi dobrým tahem.

Posledním byl budějovický **Víťa Marčík**, který se svým "tyátrek" k Telči zákonitě patří. Tentokrát to nebyla obvyklá "One Vojta show", ale do představení Romea a Julie byl zapojen herecký ansámbl, včetně doprovodné kapely. Popisovat herecký fenomén a gejzír jménem Víťa Marčík dost dobře nelze, to se musí vidět. Různí ti televizní Bubu a baviči by mohli nanejvýš Víťovi Marčíkovi s úklonou každý den čistit boty. Ale po dobrých Čechách byl vždy doma malý sled, jak psal Karel Havlíček Borovský. Těch druhých je tu mraky.

Druhý den, v sobotu 26. 7. 2008, byla zahájena i představení na Kocouří scéně na náměstí a nocturna ve sklepě. Obě scény však letos nezvučí jako vždy Luboš Novotný, ale zvukař kapely Jarret Tomáš Vrbas s Markem Ottlem. Na Kocouří scéně vystoupily dvě kapely. Kapelu **Zname ní** jsem dosud nepotkal. Hrají od roku 2006 ve stylu country vlastní skladby. Jenže to bylo všechno nějak trochu falešné, zejména zpěvačky, a příliš to nezaujalo. Zato s kapelu

Pavel Houfek Band

jsem potkal na festivalu Okolo Třeboně, kdy vyhrála. Kapele, celé v černém, dominuje Pavel Houfek, mimo jiné i sólovým zpěvem a autorstvím skladeb. Na klávesy hraje Luboš Hána, na perkuse Tomáš Port a na basovou kytaru Marek Beran. Pavel Houfek velmi dobře zpívá, trochu mi zní jako Lešek Semelka v jeho silném období u Blue Effect. K dotažení celkového dojmu bych ale potřeboval ještě slyšet pár koncertů. Patetickým depresím jsem nikdy neholdoval, ale kapela zní hudebně velmi dobře.

Koncert na zámku začal v zahradě a zahájil jej soubor ze Zimbabwe **Iyasa**. Tuhle fantastickou partu v domorodých kostýmech, až na výjimky zpívající písně v řeči mě zcela neznámé, jsem zde zažil předloni. Jako tenkrát to byl silný zážitek. Je nepochopitelné, jak je možné po rytmičkém a prudkém tanci zpívat bez zadýchání úžasnými vokály náročné písně. Ale co

vlastně o Africe víme?

Jindřichohradecký Jen tak tak

foto: Frant Bureš ©

Na vystoupení chlapců a děvčat s pletí černé kávy navázala kapela **Jen tak tak** z Jindřichova Hradce. Kapelník Milda Vokáč, ředitel gymnázia, má vedle své profese, jako každý český kantor, řadu dalších funkcí. Mimo jiné se stará o koncertní šňůru souboru lyasa v České republice. Milda Vokáč nazval vystoupení své kapely oslím můstkem mezi lyasou a další kapelou. Jen tak tak hrála svůj mexický repertoár a v závěru pozvala na jeviště i Afričany v civilu a členy další kapely, Létařící rabín z Prostějova. V profláknutém hitu

La Bamba

se tedy mísily tři různé hudební kultury a bylo jim docela fajn. Nakonec lyasa s podporou dalších na jevišti, i diváků, zazpívala svou anglicko- českou píseň

Na zdraví

Létařící rabín z Prostějova hraje styl klezmer. Jak známo, je to styl chudých Židů Haliče, Ukrajiny a dalších oblastí s nástroji "co dům dal" zpívaný jazykem jiddiš, jehož základem je němčina. Nebyli jen Rothschildové či Petschkové, byli i chudí řemeslníci, obchodníci a šnorej. Pronásledování pogromy zabydlovali Ameriku, aby ti, kteří neodjeli, skončili ve stovkách Babích jarů na Ukrajině a v plynových komorách. Létařící rabín ale hraje převážně veselé písně, z doby očekávání toho krásného dvacátého století, o níž zpívá Jarek Nohavica. Členové kapely si dali židovské přezdívky a z průvodního slova kapelníka, kytaristy a zpěváka Vojtěcha Peštuky je vidět, že o stylu klezmer a jeho dějinách vědí hodně. Krom kapelníka tvoří kapelu Pravoslav Ondra, akordeonista, zpěvák a především herec - klarinetista Vojta Pospíšil, flétnistka Jana Dosedělová a kontrabasista Bohuš Stoklasa. Zněly písně svatební, i na další témata života židovské diaspory, ale i pověstná Kdybych já byl Rothschild z muzikálu Šumař na střeše. Ve sklepě byla předskokanem kapela **Draga banda**, bez jejíhož převážně balkánského repertoáru si zimní ani letní Telč nelze představit. Pro mě byla ale pěkným překvapením pražská kapela

Tua Borta. Kapela hraje a zpívá písně z Finska, z Pobaltí, ze Švédska a na závěr zněla i sefardská píseň španělských Židů. Etno a world music zpívá řada kapel, ale Tua Borta to dělá velmi dobře. Trio velmi krásně sezpívaných dam ve složení Klára Čížková (flétna), Michaela Janoušková (housle) a Olga Kuthanová (kontrabas) mě chvílemi příjemně mrazilo v zádech. Vedle zmíněných nástrojů zněly i zobcové flétny, gemshorny a dudy Pavla Hlaváčka a kytara a mandolína Vlastimila Konopiského.

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Úterý, 05 Srpen 2008 04:00

Ale co je v Telči kromě festivalu zajímavého? Na svátek všech Aniček, 26.7., se na náměstí konala tradiční pouť, kde krom jiného bylo možné slyšet **Telečskou dechovku**. Dechovka byla pro mě vždy spíše synonymem venkovského publika, ale v tomto žánru bylo u nás vždy dost dobrých muzikantů. V Hasičském domě se konají výstavy výtvarného umění. Letos v létě je možné vidět výstavu kreseb Jindřicha Pruchy. Prucha je spojen s krajinou kolem Železných hor. Bohužel, 1.9. 1914 padl na bojišti První světové války ve věku 28 let. Na tohoto velikého českého umělce bychom neměli zapomínat. Druhou autorkou v Hasičském domě je Isabela Fárová. Žije ve vesnici Maříž, která je známá svou keramikou. Pani Fárová žila dlouhá léta v emigraci v Belgii. Je především sochařka, ale tvoří zajímavé koláže lemované rámy z nalezených starých prken.

Vraťme se ale k festivalu. Na Kocouří scéně s velikým zpožděním vstoupila dánská kapela **Moving Clouds**

. Zpoždění ale bylo dohnáno na nocturnu, kde klasické irské skladby zněly dlouho přes půlnoc. Kapela má vynikajícího zpěváka a s kapelou vystoupila i tanečnice.

Na zámku panovala rovněž keltská atmosféra. Dublinská kapela **Sliotar** hrála moderní podobu irské hudby, zdůrazněnou bicími. V doprovodu kytary a irských loketních dud to byl docela nářez, ale spíše bych dal přednost klasickým irským písním. Ale jde spíše o nezvyk a v Dublinu i na jiných místech Irska jistě zní spousty kapel se spoustou zabarvení a stylů.

Hlavním magnetem večera byla pražská mnohačlenná kapela **Asonance**, slavící již 32 let od založení. Jak řekl baskytarista a spíkr Luboš Pick, kapela hraje převzaté melodie podobně jako třeba Česká filharmonie, ale s českými texty Honzy Lašťovičky. Ten večer zněly zejména písně a skladby z posledního alba

Jestřáb

, které bylo vydáno k třicátým narozeninám kapely. Asonance se vždy poslouchá dobře a nejinak tomu bylo i ten večer. Po nocturnu mohli vytrvalci posedět a pozpívat do časných ranních hodin, kde na jamu vydatně pomáhali i členové kapely Sliotar. A tak skončil třetí den festivalu, 27.červenec 2008.

Více fotografií Franty Bureše najdete na: <http://www.mojefoto.estranky.cz/>